ja 3 teenijat — kokku 16 inimest, kelle üldine palgasumma aastas oli kr. 17.154. Praegune personaal on järgmine: 1 juhataja, 1 juhatajaabi ning laborant, 1 retseptaar — proviisorid, farmatsöidiline personaal on praegu 13; pääleselle mittefarmatsöidiline personaal: 2 laekurit, 3 teenijat, 2 praktikanti — kokku 23 inimest, saades palka aastas kr. 28.615.

Apteek varustab kõiki omavalitsusasutisi ja ametnikke kui ka riigiasutisi ja eraisikuid arstmetega, andes hinnaalandust kõigile asutisile 20% retseptuurist, välja arvatud haigekassa, kes kui suurem tarvitaja saab 30% retseptidelt ja 10% käsimüügilt. 1931. a. alates saavad riigiasutised hinnaalandust 10% retseptidelt ja 10% käsimüügist, kuna teistele hinnaalandus on jäetud endiseks.

Linna-apteek allub nagu kõik teised apteegid Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele, kuid on — kui linna poolt ülalpeetav tervishoidlikke ja kogukondlikke sihte taotlev ettevõte — vabastatud äri- ja tulumaksust.

Kogu apteegi tegevuse kestes on seadusi ja tariife muudetud vähe. Nimetada oleks 1930. ja 1931. a. piirituse hinna tõstmist V. Valitsuse poolt ja 1930. a. seadust oopiumi ja teiste uimastuseainete ostu ja müügi kohta.

Otsustades praeguse olukorra järgi, ei ole vajadust uue apteegi avamiseks, sest apteekide võrk Tartus on suurenenud 2 era-apteegi võrra.

PUDRETIVABRIK JA MUSTUSE ÄRAKASUSTAMISE KORRALDUS.

Linnades, kus puudub korralik vesivarustis ja kanalisatsiooni-võrk reovete ärajuhtimiseks, mustuse vedu, mustuse paigutamine ja mustuse ärakasustamine on üks tähtsamaid küsimusi, mille lahendamiseks igal pool kulutatakse suuri summasid. Tartu on ses suhtes erilises seisukorras, sest siin on kulude asemel saadud tulusid. Tartu linn annab aastas keskmiselt 12.000 kantmeetrit mustust — hulk, millega võib ära katta 5 cm paksuse korraga 24 ruutkm suurune maa-ala. Kõik mustus veetakse kokku pudretivabrikusse, kus see kuivatamise teel ümber muudetakse põllurammuks — pudretiks. Siiamaani on pudretile alati rohkem ostjaid leidunud, kui pudretti suudeti valmistada. Pudretimüügist ongi linn tulusid saanud, kuna mustuseveole — kuigi see on maksuline — alati juurde tuleb maksta.

Tartu linna pudretivabrik on Eestis ainuke omasarnane. Teistes linnades, nagu Valgas, Võrus jne., on ka pudretivabrikud asutatud, kuid need ei ole suutnud elujõulisteks jääda mustuse puudusel: 1. väikesed linnad ei jõua kuigi palju mustust tekitada ja 2. suurem osa väikelinna majaomanikke kasustavad mustuse oma aidade väetamiseks. Praegune Tartu linna pudretivabrik on asutatud 40—50 a. tagasi eraettevõtjate poolt. Alates 1. augustist 1919 on pudretivabrik Tartu linna valdamisel. 1919. a. oli pudretivabrikul mustuseveo abinõusid ja muud inventari 984,40 krooni väärtuses, mis moodustaski vabriku esialgse

Tartu I, lk. 208